

ΜΥΚΗΝΕΣ MYCENAE

ΑΡΓΟΛΙΔΑ / ARGOLIS

ΜΥΚΗΝΕΣ MYCENAE

ΑΡΓΟΛΙΔΑ / ARGOLIS

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

World Heritage
Convention

ΚΕΙΜΕΝΑ: ΦΑΝΗ ΠΑΧΥΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΛΟΥΔΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΑΠ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΝΩΣ - OFFICE COM.
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. ΠΕΠΠΑΣ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Α.Β.Ε.Ε.

TEXT: FANI PACHYIANNI-KALOYDI
GENERAL SUPERVISION: ARCHAEOLOGICAL RECEIPTS FUND, PUBLICATIONS DEPARTMENT
DESIGN & LAYOUT: ZARIFOPOULOS MINOS - OFFICE COM.
PRINT: I. PEPPAS S.A.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ INFORMATION

T: 27510 76585, 27520 27502

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - HELLENIC REPUBLIC

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Ministry of Culture and Sports

2013 © ΤΑΜΕΙΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
2013 © ARCHAEOLOGICAL RECEIPTS FUND
www.tap.gr

ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
MONUMENTS AND MUSEUMS OF GREECE

Η δυναστεία όμως που επιβλήθηκε στους άλλους τοπικούς ηγεμόνες της Πελοποννήσου, της ηπειρωτικής Ελλάδας και του Αιγαίου έως τη μινωική Κρήτη και ηγήθηκε της εκστρατείας των Ελλήνων στην Τροία ήταν η επόμενη, του Ατρέα και των επιγόνων του, του Αγαμέμνονα, του Ορέστη και του Τεισαμενού. Μέσα στα απόρθητα κυκλώπεια τείχη της ακρόπολης των Μυκηνών κύλησε η ζωή, τα πάθη και τα δεινά της οικογένειας του Αγαμέμνονα, που τα ονόματα των μελών της (Κλυταιμνήστρα, Ιφιγένεια, Ηλέκτρα, Ορέστης και ο αντεραστής του Αγαμέμνονα Αίγισθος) τροφοδότησαν τα ομηρικά έπη, τους αρχαίους Έλληνες τραγικούς ποιητές και τη μεταναγεννησιακή κλασική ευρωπαϊκή και διεθνή λογοτεχνία.

Αβέβαιη είναι η ταύτιση των προσώπων με τα επιμέρους μνημεία, βέβαιο είναι όμως ότι στην ακρόπολη των Μυκηνών βρίσκεται σήμερα ό,τι έχει απομείνει από τη ζωή και τα έργα των Μυκηναίων και των προγόνων τους.

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Στο δρόμο που οδηγεί από το σύγχρονο οικισμό των Μυκηνών προς την ακρόπολη ο επισκέπτης συναντά τα πιο σημαντικά μνημεία:

1. **Θησαυρός του Ατρέως:** το αντιπροσωπευτικότερο και άριστης διατήρησης δείγμα θολωτού τάφου (1250 π.Χ.).
2. **Συγκρότημα κατοικιών:** Μεταξύ τους η γνωστή ως Οικία του Λαδέμπορου.
3. **Ταφικός περίβολος Β':** νεκροταφείο βασιλικών τάφων των μεσοελλαδικών χρόνων (17ος-16ος αι. π.Χ.). Η ανασκαφή του έφερε στο φως αριστουργηματικής τέχνης ευρήματα που εκτίθενται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.
4. **Θολωτός τάφος «της Κλυταιμνήστρας»** (1400-1300 π.Χ.).
5. **Θολωτός τάφος «του Αιγίσθου»** (1510-1460 π.Χ.).
6. **Θολωτός τάφος «των Λεόντων»** (1460-1400 π.Χ.).
7. **Πύλη των Λεόντων:** η κύρια μνημειώδης είσοδος στην τειχισμένη ακρόπολη. Το όνομά της οφείλει στο ανάγλυφο σύμπλεγμα αντωπών λεόντων που καλύπτει το τρίγωνο πάνω από το υπέρθυρο. Η οικοδόμησή της, καθώς και των κυκλώπειων τειχών (μήκ. 900 μ. περίπου, πάχ. 5,50-7,50 μ. και ύψ. μέχρι 12 μ.), αποτελεί ασύλληπτο τεχνικό άθλο για την εποχή της κατασκευής τους (1350-1200 π.Χ.) και δικαιολογημένα αποδίδονται στους μυθικούς Κύκλωπες.
8. **Σιταποθήκη.**
9. **Ταφικός περίβολος Α':** νεκροταφείο βασιλικών τάφων των αρχών της υστεροελλαδικής Ι εποχής (16ος αι. π.Χ.). Κατά το χρόνο χρήσης του βρισκόταν έξω από τα τείχη. Χρυσές νεκρικές προσωπίδες και ποικίλα αριστουργήματα, που εκτίθενται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αθήνα, προέρχονται από την ανασκαφή του.
10. **Συγκροτήματα κατοικιών υποτελών στον ηγεμόνα.**

11. **Οικία των Ειδώλων:** λατρευτικό κέντρο, στο οποίο αποκαλύφθηκαν σημαντικότερα ανθρωπόμορφα και οφίοσχημα ειδώλια, που εκτίθενται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Ναυπλίου.

12. **Το Ανάκτορο,** με το μνημειακό κλιμακοστάσιο, την κεντρική αυλή και, τέλος, το «μέγαρο», το χώρο της δημόσιας ζωής του άνακτα. Πρόκειται για ένα λιτό επίμηκες ορθογώνιο αρχιτεκτόνημα που χωρίζεται σε πρόπυλο, «πρόδομο» και «δόμο». Ο «δόμος» είναι η αίθουσα του θρόνου με την κεντρική κατάγεια κυκλική εστία ανάμεσα σε τέσσερις κίονες που συγκρατούσαν το οπαιο της στέγης. Ο αρχιτεκτονικός τύπος του «μεγάρου» προοιωνίζει το σχήμα του κλασικού αρχαιοελληνικού ναού των ιστορικών χρόνων.

13. **Οικία των Κίωνων και εργαστήρια καλλιτεχνών.**

14. **Βόρεια Πύλη.**

15. **Δεξαμενή.**

Τα ερείπια στο χώρο είναι πυκνά και δυσδιάκριτα, αφού γύρω από τα κατάλοιπα της εποχής που αναφέραμε βρίσκονται διάσπαρτα τα απομεινάρια μεταγενέστερων εποχών, κυρίως της ελληνιστικής, όταν η ακρόπολη, χωρίς την παλιά της αίγλη, παρείχε ακόμη λόγω θέσης ασφάλεια σε αυτούς που αναζητούσαν καταφύγιο σε περιόδους έκρυθμης κατάστασης.

The dynasty of Atreus and his descendants, Agamemnon, Orestes and Teisamenos followed. This dynasty imposed itself on the other local rulers in the Peloponnese, mainland Greece and the Aegean, as far afield as Minoan Crete, and led the Greek expedition against Troy. Within the impregnable Cyclopean walls of the citadel, unfolded the life and terrible sufferings of the family of Agamemnon; the names of its members (Clytaemnestra, Iphigeneia, Electra, Orestes, together with Agamemnon's rival Aegisthus) furnished material for the Homeric poems, the ancient Greek tragic poets, and post-Renaissance classical European and international literature.

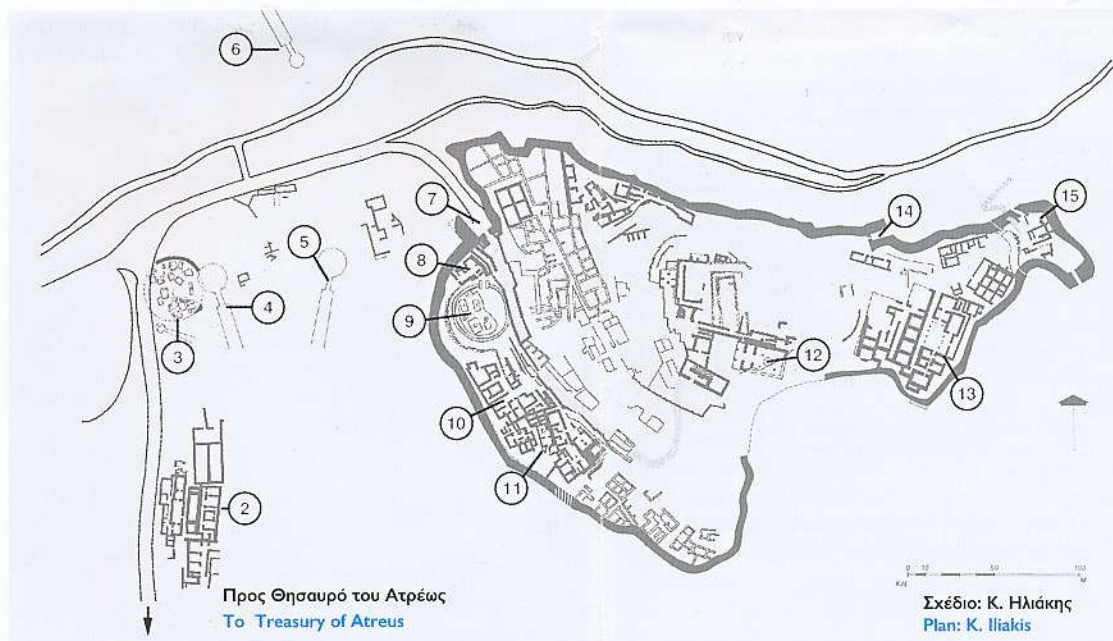
These figures cannot be identified with particular monuments with any certainty. What is certain, however, is that on the acropolis at Mycenae is to be found the remains of the life and the work of the Mycenaeans and their ancestors.

THE MONUMENTS

The visitor meets the most important of the Mycenaean monuments on the road leading from the modern village of Mycenae to the acropolis:

1. **Treasury of Atreus:** the most representative and best preserved example of a tholos tomb (1250 BC).

2. **Complex of houses:** They include the house known as the House of the Oil-merchant.

3. **Grave circle B:** a cemetery of royal tombs dating from the Middle Helladic period (17th-16th c. BC). The excavation of these brought to light some masterpieces of art, now on exhibition in the National Archaeological Museum in Athens.
4. **Tholos tomb "of Clytaemnestra"** (1400-1300 BC).
5. **Tholos tomb "of Aegisthus"** (1510-1460 BC).
6. **Tholos tomb "of the Lions"** (1460-1400 BC).
7. **Lion Gate:** the main, monumental entrance to the fortified citadel. Its name derives from the relief group of two confronted lions covering the triangle above the lintel. Its construction, and that of the Cyclopean walls, which are about 900 m long and 5.50-7.50 m thick, with a height up to 12 m, are amazing technical feats for the period at which they were built (1350-1200 BC), and have been attributed with some justification to the mythical Cyclopes.
8. **Granary.**
9. **Grave circle A:** cemetery of royal tombs dating from the beginning of the Late Helladic I period (16th c. BC). When it was in use, the cemetery lay outside the walls. Gold funeral masks and a variety of other masterpieces, now on display in the National Archaeological Museum in Athens, were discovered during its excavation.
10. **Groups of houses belonging to the ruler's subjects.**
11. **House of the Figurines:** cult centre, in which some very important anthropomorphic and serpentine figurines were found, now on display in the Nafplion Archaeological Museum.
12. **The Palace,** with its monumental staircase, central courtyard and the *megaron* – the focus of the public life of the king.
It is a sparse, rectangular building divided into a propylon, a vestibule and a main hall. The main hall is the throne room, with its centrally placed hearth sunk in the ground and surrounded by four columns that supported the *opaion* in the roof. The architectural type of the *megaron* foreshadows the form of the Classical ancient Greek temple of historical times.
13. **House of the Columns and artists' workshops.**
14. **North Gate.**
15. **Cistern.**

The site is densely covered with ruins that are difficult to interpret, since the remains of the period with which we are concerned are surrounded by the relics of later times, especially of the Hellenistic period. At this date the citadel, bereft of its former glory, continued to offer shelter, because of its location, to those who sought refuge there in times of disorder and confusion.

Οι Μυκήνες αποτέλεσαν τη μητρόπολη του μυκηναϊκού κόσμου, που έδωσε το όνομά της σε μια εποχή και σε έναν πολιτισμό που αναπτύχθηκε σε όλο τον ελλαδικό χώρο ανάμεσα στο 16ο και το 12ο αι. π.Χ. και διαδόθηκε σε όλες τις τότε γνωστές θέσεις της λεκάνης της Μεσογείου.

Η ακρόπολη των Μυκηνών, κυρίαρχη μέσα στο φυσικό τοπίο και την αργολική πεδιάδα, μοναδική για να ελέγχει τις οδούς επικοινωνίας προς κάθε κατεύθυνση της Πελοποννήσου και της ηπειρωτικής Ελλάδας, θέση φυσικά οχυρή, ήταν η καταλληλότερη για να στεγάσει το βασιλικό γένος των Ατρείδων και το λαό τους.

Η ζωή πάνω σ' αυτήν ξεκίνησε πολύ παλαιότερα. Οι ανασκαφές, που άρχισαν το 1874 από τον Ερρίκο Σλήμαν και συνεχίζονται μέχρι σήμερα, έχουν αποδείξει την κατοίκηση του χώρου ήδη από την 3η χιλιετία π.Χ. και έχουν φέρει στο φως λαμπρά δημιουργήματα της μεσοελλαδικής περιόδου (1900-1580 π.Χ.) που μαρτυρούν τη δόξα και την ισχύ ενός παλαιότερου ηγεμονικού γένους από αυτό των Ατρείδων, ίσως αυτού που η παράδοση ταυτίζει με το γενάρχη-ιδρυτή των Μυκηνών Περσέα και τους επιγόνους του έως το γνωστό Ευρυσθέα, που επέβαλε τους δώδεκα άθλους στον Ηρακλή και τελικά θανατώθηκε από τους Ηρακλείδες στην Αττική.

Mycenae was the main centre of the Mycenaean world, and gave its name to a period and a civilisation that evolved throughout the entire Greek world between the 16th and 12th c. BC and spread to all the known sites of this period in the Mediterranean basin.

The Mycenaean acropolis, dominating the surrounding area and the Argive plain, uniquely placed to control the communication routes in all directions – to the Peloponnese and to mainland Greece – and naturally strongly defended, was the most appropriate site to house the royal house of the Atreidae and their people.

Life on the hill goes back much further. The excavations begun in 1874 by Heinrich Schliemann, which still continue today, have demonstrated that the site was inhabited already in the 3rd millennium BC; they have also brought to light brilliant creations of the Middle Helladic period (1900-1580 BC), attesting to the glory and might of a ruling house earlier than the Atreidae, possibly the dynasty associated with the founding-father of Mycenae, Perseus and his descendants, down to the king Eurystheus, who imposed the "twelve labours" on Herakles and was finally killed by the Herakleidae in Attica.